

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นไทย เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจต่อกัน อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือในการ塑造ความรู้และประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยต่อไป (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2543, หน้า 3) ภาษาไทยแม้จะไม่ใช่ภาษาสากลที่ใช้กันทั่วโลก แต่ในปัจจุบันมีชาวต่างประเทศที่สนใจเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากเหตุผลทางการเมือง การทำธุรกิจการค้า การศึกษา เป็นต้น ดังนั้น การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในประเทศไทยจึงมีแนวโน้มที่ก้าวขึ้นมากยิ่งขึ้น ดังที่ เอมอร ชิตตะโภสกุล (2536, หน้า 12) กล่าวไว้ในบทความเอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศว่า “การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมีแนวโน้มจะขยายตัวกว้างขึ้น ทั้งในและต่างประเทศ” ซึ่งสอดคล้องกับ ศรีวิไล พลอมณี (2545, หน้า 15) ที่กล่าวถึงการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ สรุปได้ว่าปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ทั่วโลก ได้เปิดสอนหลักสูตรภาษาไทยและไทยศึกษาเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ จากการสำรวจของกระทรวงการต่างประเทศ มีสถาบันอุดมศึกษาทั่วโลกเปิดสอนหลักสูตรภาษาไทย หรือหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย เช่น หลักสูตรเอเชียศึกษา หรือ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา รวมประมาณ 114 สถาบัน ในทวีปเอเชีย ยุโรป อเมริกาและออสเตรเลีย เชื่อว่า จำนวนสถาบันที่เปิดสอนภาษาไทยจะเพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้ยังไม่รวมศูนย์สอนภาษาและโรงเรียนสอนภาษาที่จัดสอนในเชิงธุรกิจ ซึ่งนับว่ามีการเติบโตพอสมควร ทั้งนี้ น่าจะมีสาเหตุมาจากความเป็นไทยที่น่าสนใจ เช่น เป็นประเทศที่มีภูมิประเทศ ภูมิอากาศที่ดี มีพิพาร์ทเมนท์สวยงาม และเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ รวมไปถึงความเลื่องชื่อของอาหารไทย นวยไทย และน้ำใจของคนไทย

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้นจึงทำให้มีชาวต่างประเทศเข้ามาอาศัยในประเทศไทยและเรียนภาษาไทยมากขึ้น รวมทั้งมีการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมากขึ้นเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนนานาชาติ โรงเรียนสองภาษาที่กำลังเป็นที่นิยมในสังคมไทย

และยังมีโรงเรียนสอนภาษาที่จัดสอนในเชิงธุรกิจ เช่นเดียวกับต่างประเทศอีกด้วย ดังนั้นการสอนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศจึงเป็นศาสตร์สาขานึงที่เป็นประโยชน์และได้รับการยอมรับเป็นอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตามปัจจุบันของการจัดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้ผู้เรียนชาวต่างประเทศนั้นคือ ครุผู้สอนไม่ทราบถึงลักษณะการเรียนรู้ (Learning styles) และกลวิธีการเรียนรู้ (Learning strategies) ของผู้เรียนชาวต่างประเทศ จึงทำให้การเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร การเรียนการสอนภาษาที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้สอนควรให้ความสำคัญต่อผู้เรียนไม่ว่าผู้สอนจะสอนนักเรียนในระดับใด ต้องรู้จักและเข้าใจธรรมชาติของผู้เรียนของตนเป็นอย่างดี เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนสามารถเรียนรู้ได้ในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน และจะมีวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน เป็นที่ทราบกันดีว่าไม่มีวิธีการสอนใดที่ดีที่สุด และสามารถใช้ได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียนเหมือนกันทุกคน ด้วยเหตุนี้จึงเป็นภาระที่สำคัญ ในการแสวงหาวิธีการเรียนการสอนที่จะสนับสนุนให้ผู้เรียนแต่ละคนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลักษณะการเรียนรู้ และกลวิธีการเรียนรู้ จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อผลการเรียนรู้ และถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนการสอนภาษาด้วย

Ellis (1994, หน้า 62) ได้ชี้ให้เห็นถึง การศึกษาลักษณะการเรียนรู้ และกลวิธีการเรียนรู้ เพื่อจะให้เกิดความเข้าใจว่า ความแตกต่างเหล่านี้มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียน แนวคิดของ Ellis นี้เกี่ยวข้องกับประเด็นย่อยอีกสองประเด็นคือ “อะไร” (What) และ “ประดิษฐ์” (How) ดังนั้น การที่ผู้สอนได้ทราบความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคนจึงเป็นประโยชน์โดยตรงที่จะช่วยให้ผู้สอนเลือกและจัดกิจกรรมที่เอื้อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Victor Rezmovic (อ้างใน สุรangsana เลี่ยมเพชรัตน์, 2543, หน้า 2) ที่กล่าวว่า หากผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนซึ่งมีความแตกต่างกันสนใจ การเรียนการสอนที่จัดขึ้นแล้ว ผู้สอนควรจะต้องศึกษาลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียน และควรพยายามจัดสภาพของ การเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมกับลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนนั้น ๆ เป็นสำคัญ

การศึกษาลักษณะการเรียนรู้ และกลวิธีการเรียนรู้ ของผู้เรียนมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ต่อการจัดการเรียนการสอนภาษา เพราะจะทำให้ผู้สอนได้ทราบถึงลักษณะการเรียนรู้ และกลวิธีการเรียนรู้ ของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับลักษณะต่าง ๆ ของผู้เรียน เนื่องจากว่าผู้เรียนแต่ละคนจะมีวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ซึ่งตอบสนองต่อจิตวิทยา ความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะแนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาลักษณะการเรียนรู้ และกลวิธีการเรียนรู้

ได้มาจากแนวคิดของทฤษฎีทางจิตวิทยาที่กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual difference) เมื่อผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันในด้านความคิดความสนใจ หรือความถนัดทางการเรียน ผู้เรียนแต่ละคนก็ย่อมมีลักษณะการเรียนรู้ และกลวิธีการเรียนรู้ ที่เป็นลักษณะเฉพาะตัว แตกต่างกันไปด้วย (ดำรง นิมมานพิสุทธิ์, 2536, หน้า 16)

งานวิจัยเกี่ยวกับลักษณะการเรียนรู้ และกลวิธีการเรียนรู้มีนานานั้น 15 ปี จากการศึกษา งานวิจัยที่ผ่านมา พบว่าข้างไม่มีผู้ใดได้ศึกษาเรื่องลักษณะการเรียนรู้ และกลวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน ชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศโดย ผู้วิจัยในฐานนักศึกษาสาขาวิชา การสอนภาษาไทยมีความสนใจเรื่องลักษณะการเรียนรู้ และกลวิธีการเรียนรู้ ของผู้เรียนชาวต่างประเทศ ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศอย่างยิ่ง ด้วยคะแนนกว่า หากผู้สอน ได้มีโอกาสศึกษา วิจัยหาลักษณะการเรียนรู้ และกลวิธีการเรียนรู้ ของผู้เรียนก่อน เป้าหมายของตนแล้ว ก็สามารถ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ตอบสนองต่อความต้องการและความชอบในการเรียนตามแบบของ ผู้เรียนได้อย่างทั่วถึง และกิจกรรมการเรียนการสอนก็มีความน่าสนใจได้มากขึ้นด้วย ผู้สอนก็จะ ดำเนินและตระหนักถึงความแตกต่างของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองความ ต้องการของผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริม การฟัง พูด อ่าน เขียน หรือคู กิจกรรมรายบุคคล หรือกิจกรรมกลุ่ม ปัจจัยเหล่านี้ล้วนแต่จะสนับสนุนให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนมากขึ้น ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความเชื่อว่าการทำวิจัยเรื่องลักษณะการเรียนรู้ และกลวิธีการเรียนรู้ จะช่วยให้ ผู้สอนมีความเข้าใจว่าจะทำอย่างไร เพื่อให้การเรียนการสอนนั้นมีความสอดคล้องกับลักษณะ การเรียนรู้ และกลวิธีการเรียนรู้ ของผู้เรียนมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์ การเรียนการสอนที่ผู้เรียนมีความแตกต่างกันอย่างการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นชาวต่างประเทศ ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ดังนั้นในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มองเห็นว่าลักษณะการเรียนรู้ และกลวิธีการเรียนรู้ ตามแนวคิดของ Rebecca L. Oxford ซึ่งมีความเหมาะสมที่สามารถนำมาใช้ในการประเมินวิธีการ เรียนรู้ภาษาและประเมินการเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะภาษาที่เป็น ภาษาใหม่ หรือไม่ใช้ภาษาแรกของผู้เรียน ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลที่สำคัญต่อผู้สอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ ในการจัดกิจกรรมการสอนและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อทำให้การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะการเรียนรู้ภาษาไทยของชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
- 2.. เพื่อศึกษาผลกระทบของการเรียนรู้ภาษาไทยของชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

สมมุติฐานของการวิจัย

ผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศที่เป็นชาวตะวันออก กับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศที่เป็นชาวตะวันตก มีลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาไทยต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้กำหนดขอบเขตดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในจังหวัดเชียงใหม่ ที่สามารถพูด อ่าน เขียน และสนทนากาล่าไทยในชีวิตประจำวันได้ โดยไม่แยกเพศ อายุ และระดับการศึกษา ทั้งหมด 100 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ชาวต่างประเทศที่เป็นชาวตะวันตก จำนวน 50 คน
2. ชาวต่างประเทศที่เป็นชาวตะวันออก จำนวน 50 คน

2. ด้านเนื้อหา

เนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

- 2.1 ลักษณะการเรียนรู้ภาษา มีขอบเขตเฉพาะดังนี้
  - 2.1.1 ลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์ต่อการใช้ประสาทสัมผัส
  - 2.1.2 ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะสัมพันธ์ที่ผู้เรียนมีต่อผู้อื่น
  - 2.1.3 ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความคิดและการไตร่ตรอง

- 2.1.4 ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการเริ่มภาระงาน
- 2.1.5 ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกับความคิดและมุ่งมองต่าง ๆ
- 2.2 กลวิธีการเรียนรู้ภาษา มีขอบเขตเฉพาะดังนี้
- กลวิธีการเรียนโดยตรง
- 2.2.1 กลวิธีที่ใช้ความจำ
  - 2.2.2 กลวิธีที่ใช้ความรู้ ความเข้าใจ
  - 2.2.3 กลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดสอบ
- กลวิธีการเรียนโดยอ้อม
- 2.2.4 กลวิธีที่ใช้อภิปัญญา
  - 2.2.5 กลวิธีเชิงวิภาค
  - 2.2.6 กลวิธีทางสังคม

นิยามศัพท์เฉพาะ

ลักษณะการเรียนรู้ หมายถึง ลักษณะและวิธีการของผู้เรียนแต่ละคนที่เลือกใช้ในการเรียนรู้ภาษาไทย โดยมีดตามแนวคิดของ Rebecca L. Oxford (1991) (อ้างใน Brown, 1989: 189-213) ซึ่งได้แบ่งลักษณะวิธีการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนเป็น 5 มิติใหญ่ ๆ คือ 1) ลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์ต่อการใช้ประสาทสัมผัส 2) ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะสัมพันธภาพของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่น 3) ลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กับความคิดและการไตร่ตรองของผู้เรียน 4) ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการเริ่มภาระงาน 5) ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกับความคิดและมุ่งมองต่าง ๆ

กลวิธีการเรียนรู้ หมายถึง วิธีการต่าง ๆ ที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนภาษา เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนซึ่งทราบ เก็บรักษาสิ่งที่เรียนรู้ไว้ และสามารถนำความรู้นั้นกลับมาใช้ได้ในภายหลัง โดยมีดตามแนวคิดของ Rebecca L. Oxford (1990, หน้า 14-22) ซึ่งแบ่งประเภทของกลวิธีในการเรียนรู้ออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ 1) กลวิธีการเรียนโดยตรง ประกอบด้วย กลวิธีที่ใช้ความจำ กลวิธีที่ใช้ความรู้ ความเข้าใจ และกลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดสอบ 2) กลวิธีเรียนโดยอ้อม ประกอบด้วย กลวิธีที่ใช้อภิปัญญา กลวิธีเชิงวิภาค และกลวิธีทางสังคม

ชาวต่างประเทศ หมายถึง คนทุกชาติทุกภาษาที่ไม่ใช่คนไทย และเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ที่สามารถฟัง อ่าน เขียน และสนทนากับภาษาไทยในชีวิตประจำวันได้

ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ หมายถึง การเรียนการสอนภาษาไทยให้กับผู้เรียนชาวต่างประเทศ เพื่อใช้คิดค้นสื่อสารกับคนไทย ซึ่งผู้เรียนอาจเริ่มเรียนในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา หรือเริ่มเรียนเมื่อโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว ก็ได้

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทราบถึงความแตกต่างของผู้เรียน เพื่อนำไปสู่การจัดกิจกรรมที่หลากหลาย และสามารถทำสื่อการเรียนการสอนที่ตอบสนองต่อความต้องการของคนส่วนมากในชั้นเรียน และทำสื่อซ่อมเสริมสำหรับคนที่มีลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ที่ต่างจากคนส่วนมากในชั้นเรียน
2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครุที่สอนวิชาภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในการจัดการเรียนการสอนให้อีกด้วยต่อลักษณะการเรียนรู้ และตรงกับกลวิธีการเรียนรู้ โดยเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน
3. เพื่อเป็นแนวทางแก่นักศึกษา และผู้วิจัยที่สนใจศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ต่อไป